

HOBOCTH

SÕBRAKIRI 2 (60) 2023

Liliann Keskinen

Sügiseseid tervitused Vantaalt!

Kevadel alustatud kirja pidin nüüd uuesti alustama. Vabandan selle pika pausi pärast. Püüan edaspidi regulaarsemalt kirjutada.

Aprilli lõpust on pärit parempoolne pilt Jõgeva valmivast kirikust, mille ees seismas **tugikoguduste päeval** osalenud. Oli tore kohtumine. Eriti tänulik olin omaenda tugikoguduste esindajaile Ilumäelt ja Tallinna Toomkogudusest!

Samal reisil sain käia jälle ka Põltsamaal. Ja eriti südansoojendav oli sisse põigata kiriku käärkambrisse - oma esimesele tööpoitile. Nüüd on mul ka pilt lauast, mille taga aasta otsa õpetaja Kuurmega vastamisi istusime. Minu tool oli vasakult paistva kapi ees ja tema oma pildi paremas nurgas - töötasin pärast keskkooli lõpetamist koguduse sekretärina, lisaks sellele olin ka pühapäevakooli tööd.

Kevad tõi endaga kaasa muudatusi minu tööülesannetes. Olen nüüd meie organisatsiooni Venemaal töötavate misjonäride esindaja. Seda ülesannet olen täitnud varemgi. Uudne on nüüd see, et ma ei ole enam oma kolleegide ülemus. Aga näiteks läbirääkimiste korraldamine Ingeri kiriku esindajate ja Rahvamisjoni vahel on minu vastutusala. On veel muidki bürokraatia ja rahade liikumisega seotud kohustusi. Selle kõigega seoses tuli kusagilt koormust vähendada. Ja nii tegi tööandja otsuse, et sügisest ei osale ma enam ersakeelses piiblitõlkeprojektis. Kahjuks polnud minu panus sellesse projekti muu töö tõttu niigi kuigi suur, aga nüüd ei paina see tegemata töö koorem enam.

Mai lõpus olin nädala jälle idapiiri taga. Esmalt osalesin koos oma kahe ülemusega Ingeri kirikuga peetud läbirääkimistel. Mehed sõitsid pärast kohtumisi Soome tagasi, mina jäin veel Keltosse. Varsti saabus **Saara Mrčela**, kellega meil oli kavas teha

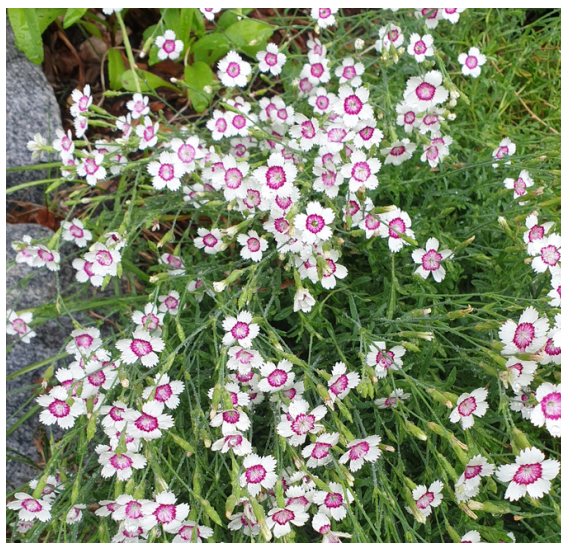
ring ümber **Laadoga järve** ja teha tutvust sealsete luterlike kirikutega. Kirja päises olnud sadamapilt on samuti pärit sellelt ringreisilt. Meil polnud sihtkohtadesse jõudmiseks mingeid eelnevaid kokkuleppeid ja see võimaldas omas tempos sõita ja ringi vaadata. Spontaansed kohtumised kogudustes olid toredad ja südamlikud. Meist tunti suurt rõõmu. Praegusel ajal ollakse väikestes kogudustes tavalisest rohkem omaette, sõpru Soomest, kes on aastaid tihedasti reisinud, praegu eriti ei käi. Vaatasime üle ka Karjalas asuva Ruskeala endise marmorikaevanduse.

Tagasi koju sõitsin koos Hannuga, kes tuli jälle Peterburi Maria kirikusse soomekeelset jumalateenistust pidama. Hannu teenis ka Jaani kirikus kaasa. 7.-9.7. peeti Ryttyläs traditsioonilisi Rahvamisjoni suvepäevi ning seal oli lisaks kõigile muudele toredatele kohtumistele võimalus kokku saada oma kursusekaaslastega - kogu meie misjonikursuse viisik oli jälle kohal täies koosseisus!

22.7. osalesime Hannuga **Rapla kihelkonnapäeval**. Meie esimene ühine ametlik pilt Rahvamisjoni misjonäridena oli seal endiselt seinal. Rapla kogudus on samuti kõik need aastad jätkanud tugikogudusena ja oli hea üle mitme-setme aasta kord jälle sinna sattuda. Suur tänu Rapla kogudusele meid kutsumast ja tugikogudusena jätkamast!!

Juulis sain jälle **uue Venemaa viisa** ja esimene reis on plaanis teha tuleval nädalavahetusel.

Istutasin eelmisel aastal meie suvekodu aeda väikeseõielise nelgi. Kui viimati õhtuhämaruses maale jõudsime, märkasin, et suvekuumusele ja põuale vaatamata on see kenasti puhevile läinud. Ainult et õisi ei paistnud kusagilt. Järgmisel hommikul oli nelgimätas siiski õisi täis. Imestanud selle üle veidi, taipasin, et ilmselt sulguvad õied õhtul. Inimestena oleme nagu see nelkimätas. Alles Jumala väel "õitseme" täies hiilguses ja täidame seda ülesannet, mis meile on antud.

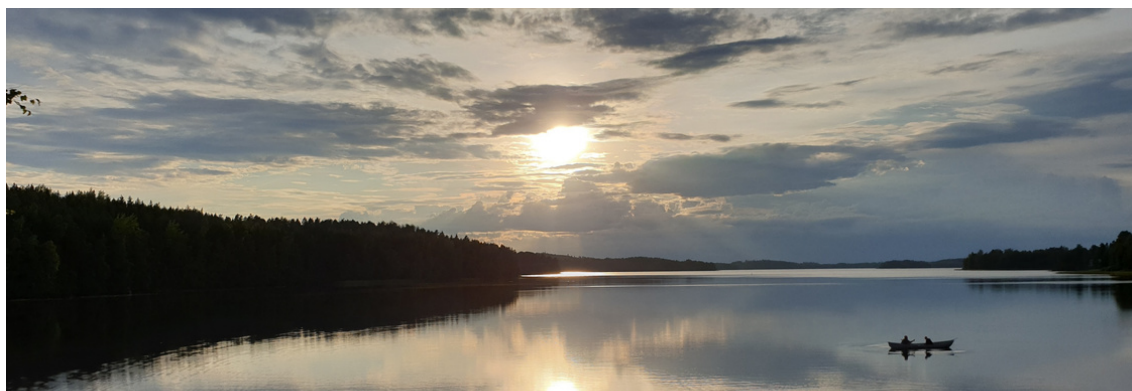

Suvi on nüüd läbi ja sügishooaeg kõigil ilmselt juba hoo sisse saanud. Minu tööpäevad täituvad lähinädalatel jälle uue **Inkerin Kirkko -ajakirja** lehenumbri kallal nokitsedes. Paar intervjuud on juba valmis ja mitmetele kirjutajatele hakkab nende lubadusi kirjutada meelde tuletama.

Pärast suvist pausi jätkuvad ka iganädalased kantseleikoosolekud, millel tänu tehnika võimalustele kodust väljumata regulaarselt osalen.

Kus sa oled? Kuhu lähed? - sellise pealkirjaga peetud endiste ja praeguste Rahvamisjoni misjonäride igaastasel kohtumisel olin üheks konferansjeeks. Kolmepäevane üritus oli küll hommikust õhtuni täis töökohustusi, kuid mõjus siiski kosutavalt. Loodetavasti oli suvi, mis päikese paistes ja soojakraade vaadates tundub veel kestvat, kosutav Sinulegi? Oleks tore ka Sinust midagi kuulda.

Üks netist leitud mõte on jäänud kuidagi eriliselt “kummitama” - nunnuta iseennast, siis oled vitamiiniks teistele. Hoolitsegem siis pimenevatel õhtutel enda eest, et võiksime kosutada ka teisi! Mina ostsin enda nunnutamiseks nüüd näiteks paar teatripiletit ja muuseumide aastapileti. Aga Sina?

**Ärgu mitte miski pangu sind muretsema.
Ärgu mitte miski hirmutagu sind.
Kõik läheb mööda.
Kannatlikkus võidab kõik.
Sellelt, kes püsib Jumalas, ei puudu midagi.
Jumalast üksi piisab.**

Avila Teresa

Õnnistussoovidega

Liliann

Liliann Keskinen tel. +358400771817
liliann.keskinen@sekl.fi
Postiaadressi saad huvi korral EELK Misjonikeskusest

EELK Misjonikeskus tel 6464760
Tehnika 115 10139 Tallinn
Annetused misjonitööle: **EE292200221071313929**

mk@eelk.ee
www.misjonikeskus.ee
Selgitus: Lilianni töö heaks